

[Steen Folke]

udenrigsminister K. B. Andersens indblanding i den her debat har jo tydeliggjort, hvad det er, det drejer sig om. Socialdemokratiet har i regeringen stået meget stærkt på højre ben. Nu er der sket det i oppositionsperioden, at man forsigtigt flytter en lille smule mere vægt over på venstre ben. Det synes vi er udmærket, for man står efter vores erfaring bedst på venstre ben, hvis man skal nøjes med at stå på ét af benene.

Der har i øvrigt været diskussion de sidste dage om de bevillinger, som allerede skal være udbetalt til disse atomraketter, og det er en sag, jeg godt vil bore lidt mere i. Det berørte forsvarsministeren jo også i sit indlæg i dag, og vi har modtaget et notat om det tidligt i dag, som drejer sig om den sag.

Jeg må sige, at det ser ikke betryggende ud, hvad der er foregået, for øjensynlig er der fra dansk side bevilget og udbetalt på 4 forskellige datoer i år en række beløb, i alt 4,8 mill. kr., til forberedelsen eller forprogrammeringen, som man kalder det, af dette atomraketprogram. Så vidt jeg kan se, er det sket, uden at det på noget tidspunkt er blevet gjort klart for hverken folketinget eller medlemmer af folketingets finansudvalg. Jeg har gennemgået dels finansloven for 1982, dels forskellige aktstykker i finansudvalget, men jeg kan ikke finde noget som helst, der gør opmærksom på, at der nu bliver bevilget penge til disse raketter. Jeg har fundet et aktstykke i finansudvalget, som ganske vist har nogle kryptiske bemærkninger, der kan dreje sig om det. Jeg vil gerne spørge forsvarsministeren, om han mener, at der på noget tidspunkt over for bevilgende myndigheder er givet udtryk for, at her var der tale om en bevilling til dette program. Hvis ikke det har været tilfældet, så synes jeg unægtelig, at det er en meget betænkelig bevillingspraksis, der er tale om.

Arne Bjerregaard (KrF):

Først må jeg sige, at jeg aldrig har taget ordet, selv om jeg undertiden har haft lyst, i forbindelse med forsvaret, fordi jeg i hjertet er pacifist. Men under den reale betragtning, at man kan være under nødvendighedens lov, kan man jo undertiden blive tilsagt at foretage en ændring af en fundamental opfattelse.

Lad mig sige, at for kristeligt folkeparti at se er det ud fra en historisk betragtning nødvendigt i den øjeblikkelige situation at opretholde og fremme en balance mellem Øst og Vest – selvfølgelig på laveste niveau, hvem ønsker ikke det? Det mener vi at vi har pligt til at betale for, vi har pligt til at betale vor del af det. Vi kan ikke som under den anden verdenskrig bare sidde med hovedet inde i radioen og vente på, at andre skal gøre det grove og yde ofre for vor friheds skyld, mens vi kan leve videre, næsten som om intet var hændt, og bare vente på, at friheden vender tilbage.

Vil vi have et forsvar, og vil vi deltage i et forsvarssamarbejde, hvad de fleste herinde jo vil, må det være på så højt et niveau, at det giver den balance, som forhindrer, at det materiel, vi har i forsvaret, overhovedet kommer i brug. Vil vi derimod gerne have det i brug, så skal vi bare sørge for at få ubalance. Det er jo næsten en historisk klar kendsgerning. Altså hvis man vil have brugt forsvarets materiel, så skab bare ubalance, så skal det nok komme i brug, og det er der vel ingen der ønsker. Derfor har vi ud fra en sikkerhedsmæssig betragtning pligt til at sørge for, at der er den givne balance, og kun ud fra den givne balance – også set ud fra en historisk betragtning – er der mulighed for skabe den nedrustning, som alle jo ønsker, både i Øst og i Vest, i alt fald den almindelige befolkning.

Vi ser gerne alt krigsmateriel afskaffet – hvem gør ikke det? Vi ser såmænd også gerne politiet afskaffet, men vi erkender ud fra en realistisk betragtning, at menneskene nu engang ikke er så gode, som de burde være, og derfor kan vi ikke gøre det. Vi ved også, at socialdemokratiet erkender dette, nøjagtig som vi erkender det, og derfor undrer det os, at socialdemokratiet i øjeblikket tilsyneladende ønsker at slå politisk mønt på en forsvarspolitik, som bryder totalt med dets historiske linje. Det er en beklagelig konstatering i den situation, vi er i i øjeblikket, men jeg tror ikke, at det hjælper at tale til socialdemokratiets bedre jeg i den forbindelse. Vi må bare notere, at socialdemokratiet nu frasiger sig medansvar for dansk sikkerhedspolitik.

Pelle Voigt (SF):